

Sygn. akt V **U 1076/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku w S. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Ewa Sławińska-Klamann**

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Adamczyk-Podolska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013r. w Słupsku

na rozprawie sprawy

z odwołania J. S.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

z dnia 10 czerwca 2013 r. znak (...)

w sprawie J. S.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury począwszy od 20 kwietnia 2013 r., nie stwierdzając odpowiedzialności organu rentowego.

VU 1076/13

UZASADNIENIE

J. S. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 10.06.2013r. odmawiającej przyznania mu prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Domagał się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez zaliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia od 1.07.1972r. do 30.06.1996r. w Gminnej Spółdzielni (...) w D. w charakterze ubojowca i przyznanie mu prawa do emerytury.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania świadczenia albowiem nie udowodnił wymaganego 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodzony (...) wnioskiem z dnia 20.03.2013r. domagał się przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Decyzją z dnia 10.06.2013r. (...) Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury. Organ rentowy uznał ubezpieczonemu staż pracy w wysokości 29 lat 3 miesiące i 27 dni. Nie uwzględnił do stażu pracy w

warunkach szczególnych okresów od 1.07.1972r. do 30.06.1996r. w Gminnej Spółdzielni (...) w D. w charakterze ubojowca zarzucając, że ubezpieczony nie wykazał, że w tym okresie wykonywał prace w warunkach szczególnych. Z przedłożonych dokumentów wynikało, że ubezpieczony wykonywał prace na stanowiskach ubojowiec, masarz oraz wędzarsz.

Ubezpieczony pracował w masarni należącej do Gminnej Spółdzielni (...) w D. w okresie od 2.09.1969r. do 30.06.2000r. początkowo jako masarz- ubojowiec, a od 1.07.1972r. do 30.06.1996r. zajmował się ubijaniem trzody chlewnej i bydła. Od 1.07.1996r. został kierownikiem masarni. Spółdzielnia wykonywała duże ilości ubojów m.in. dla Agencji Rynku Rolnego. Ubój odbywał się codziennie. Do jego obowiązków jako ubojowca należało, ogłuszanie zwierząt i ich zabijanie, spuszczenie krwi, czyszczenie jelit i skór oraz dzielenie na półtusze. Wraz z ubezpieczonym przy uboju zwierząt pracował Z. M. Z. M. wobec nie uwzględnienia mu okresu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni w D. do prawa do wcześniejszej emerytury ubiegał się o to prawo przed sądem wykazując, że w Spółdzielni wykonywał pracę ubojowca. W konsekwencji wyrokiem z dnia 23.11.2011 roku wydanym w sprawie VU 761/11 Sąd Okręgowy w Słupsku przyznał Z. M. prawo do wcześniejszej emerytury zaliczając mu do okresu pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w GS w D.. (dowód akta sprawy VU 761/11 SO w Słupsku)

Okoliczności związane z wykonywaniem przez ubezpieczonego w spornym okresie pracy ubojowca potwierdzili pracujący razem z ubezpieczonym T. B., M. P., Z. M.. Świadkowie wskazali, że ubezpieczony wykonywał prace związane z ubojem w pełnym wymiarze czasu pracy. Sporadycznie ubezpieczony pod nieobecność wędzarsza wykonywał prace związane z wędzeniem. Ponieważ w masarni był zatrudniony wędzarsz to zastępstwa miały miejsce tylko w przypadku jego nieobecności.

Ubezpieczony za wykonaną pracę otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia. Z tytułu uznania spornego okresu pracy za okres pracy w warunkach szczególnych ubezpieczony uzyskał uprawnienia do zasiłku przedemerytalnego.

Dowód ; zeznania świadków k-22-23, świadectwa pracy k 7-8 akt ZUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. S. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27

W myśl ust. 2 art. 184 emerytura przysługuje ubezpieczonym, którzy nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa Okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, to 25 lat w przypadku mężczyzny (art. 27 pkt 2). Wiek emerytalny wynika z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.), do którego odsyła art. 32 ust. 4 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Dla mężczyzny jest to 60 lat.

Rodzaje prac ustala się na podstawie powołanego już wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, który w załączniku A w Działach od I do XIV wymienia rodzaje prac, które są pracą w warunkach szczególnych.

Ponadto należy dodać, iż w myśl § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W niniejszej sprawie poza sporem było, że ubezpieczony ukończył 60 lat, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, posiada wymagany ponad 25 letni staż pracy liczony na dzień wejścia w życie ustawy tj. na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Strony różniły się jedynie co do oceny, czy został spełniony warunek posiadania przez ubezpieczonego co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Oznacza to, iż jedyną przesłanką jaką musiał ubezpieczony udowodnić w przedmiotowej sprawie była praca w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat według stanu na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Argumentacja organu rentowego w przedmiocie nie zaliczenia ubezpieczonemu spornego okresu zatrudnienia od 1.07.1972r. do 30.06.1996r. w Gminnej Spółdzielni (...) w D. w charakterze ubojowca wymagała weryfikacji.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że ubezpieczony w toku spornego okresu zatrudnienia wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w warunkach szczególnych. W toku postępowania dowodowego fakt ten został potwierdzony zgodnymi, spójnymi, logicznymi i wzajemnie ze sobą korespondującymi zeznaniami świadków T. B., M. P. i Z. M., którzy potwierdzili, że ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze godzin od 1.07.1972r. do 30.06.1996r. w Gminnej Spółdzielni (...) w D. w charakterze ubojowca wykonując czynności związane z ubojem trzody chlewnej i bydła. Powyższe wynikało również z zeznań samego ubezpieczonego słuchanego w charakterze strony. Potwierdził on, że w spornym okresie zajmował się ubojem zwierząt. Jedynie przez okres 2-3 lat sporadycznie zastępował wędzarsza.

Świadkowie szczegółowo opisali charakter świadczonej przez ubezpieczonego pracy wskazując, że do jego podstawowych obowiązków należały w/w prace. Zeznania świadków są stanowcze i nie zostały przez organ rentowy w jakikolwiek sposób zakwestionowane.

Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne albowiem były one stanowcze, logiczne, zgodne i wzajemnie się uzupełniały. Korespondują one również z dokumentacją w tym świadectwem pracy wydanym w dniu 29.06.2000r. potwierdzającym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.

Prace wykonywane przez ubezpieczonego zostały zaliczone do prac w warunkach szczególnych. Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że J. S. słuchany na rozprawie w sprawie VU 761/11 Sądu Okręgowego w Słupsku w dniu 23.11.2011r. w charakterze świadka również wskazywał, że pracował przy uboju wspólnie z Z. M..

Skoro zatem J. S. wykonywał prace wymienione w wykazie A, Dziale X pkt. 8 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnych warunkach przez okres 24 lat i spełnił pozostałe warunki wymagane tym rozporządzeniem, dotyczące wieku i ogólnego okresu zatrudnienia, przysługuje mu prawo do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Gdyby nawet odliczyć okres 2-3 lat w, którym ubezpieczony zastępował wędzarsza to i tak legitymuje się wystarczającym okresem do nabycia uprawnień do wcześniejszej emerytury.

W Dziale X poz. 8 wymieniona jest praca wykonywana bezpośrednio przy uboju zwierząt, a wnioskodawca pracował w masarni przy uboju zwierząt. Nadto w załączniku do Uchwały Zarządu Głównego CZSR nr 64/83 z dnia 25 lipca 1983 roku w wykazie stanowisk prac w szczególnych warunkach wymienione zostały stanowiska zaliczane do

pracy wykonywanej bezpośrednio przy uboju zwierząt tj. ubojowiec, parzacz, jeliciarz, gruczolarz, peklowacz, solarz, patroszacz, skubacz drobiu, sortowacz, wagowy, schładzacz, pakowacz, wędzacz. Takie same stanowiska wymienione są w zarządzeniu resortowym Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

W tym stanie rzeczy, Sąd, uznając odwołanie za uzasadnione, w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 20.04.2013r. roku tj. od dnia ukończenia 60 lat życia, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Mając na uwadze dyspozycję art. 118 ust. 1 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nie przyznanie prawa do świadczenia gdyż dopiero na podstawie przeprowadzonego postępowania ustalono, że ubezpieczony wykonywał prace warunkach szczególnych.